

PATRICK SÜSKIND ÄR MEST KÄND FÖR DEN STARKA OCH ORIGINELLA ROMANEN *Parfymen*. Både där och i kontrabasen skildrar han mästertligt livets skilda aspekter genom en närgången studie av ett levnadsöde – i *Parfymen* under en hel livstid, i kontrabasen komprimerat till en dryg timme.

Kontrabasen är en berättelse om passion och frustration. Den 35-åriga kontrabasisten förbereder sig inför kvällens stothetens ensamhet och desperationens styrka. I kväll ska det ske...
Kontrabasen är en berättelse om passion och frustration. Den 35-åriga kontrabasisten förbereder sig inför kvällens premiär på "Rhenguldet": Yrkesstothheten och kärleken till instrumentet är stark, åsikterna bestämda. Basens innersta väsen dissekteras, vi får en lektion i psykoanalys, dyra fiskrestauranger och varför basen måste läsas in i badrummet vid erotiska möten. Under en intensiv monolog skalas den korrekta och lite lågmälda karaktären av och vi möter en passionerad och spirituell man som avslöjar sina drömmar, tvivel och förhoppningar. Frustrationen över att alltid definiera sig strax utanför rampjuset. Förälskelsen i den unga och lovande sopranen Sara. Striden står mellan

Kontrabasen

Av Patrick Süskind

Översättning Hans Axel Holm

Dramaturgi Stellan Larsson och Fredrik Gunnarson

Kontrabasinstruktör Erik Josefsson

På scen Fredrik Gunnarson och en kontrabas

MALMÖdramatiska TEATER
3) kalendegatan 12 www.malmo-dramatiska-teater.se

Kontrabasen

Spelas kl 20.00 28 oktober, 1–3, 7–11, 14–18, 21–25 november 040-20 86 10

Nu står jag här, ensam inför publiken, med en kontrabas som enda sällskap.

Hur hamnade jag här?

Det var många slumpmässiga faktorer som ledde mig hit. Jag hade länge velat prova monologformen och att arbeta i det minimala formatet. Möjligheten att mer eller mindre själv bygga upp en föreställning och direkt rikta mig till publiken kändes som en stor utmaning. Vilka resurser har jag som skådespelare?

Eftersom jag mellan två produktioner hade en ledig period, lade jag fram min idé för teaterledningen och fick klartecken. Det visade sig emellertid att det var mer än mina skådespelarresurser som skulle testas. Det fanns nämligen inga pengar till regissör, jag fick till största delen bli min egen och verkligen utforma hela föreställningen själv. Utmaningen blev bara större och större...

Ett inte helt oviktigt problem kvarstod dock. Jag hade ingenting att spela! Till min oerhörda lycka hamnade jag på en premiärfest bredvid en kontrabasist. Han berättade om en monolog han läst och blivit väldigt förtjust i. Monologen hette Kontrabasen, killen Erik Josefsson.

Jag letade reda på texten, läste och upptäckte att den hade precis den direkthet jag var ute efter. Rollfiguren berättar något för publiken, mer är det inte. Anspråkslösheten är pjäsens styrka. Jag testade idén på dramaturgerna och teaterchefen, fick positiv respons – och så hade jag en pjäs.

Nu var det bara en liten detalj kvar att lösa, jag kan inte spela kontrabas. Men det kunde kanske killen från festen hjälpa till med? Så nu har Erik Josefsson, en *äkta* kontrabasist, sett till att jag i alla fall kan grunderna.

Och här står jag, ensam inför publiken med en kontrabas som enda sällskap. Så kan det också gå till när man gör teater.

Välkomna!

Fredrik Gunnarson, *skådespelare*